

ХРАБРИЯТ ХУРКОКАН ЕВЕНКИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Живеел един беден евек с домочадието си. Той имал стара майка, жена и две дъщери. А когато дъщерите му поотраснали малко, родил му се син. Нарекли го Хуркокан.

Майката и бащата по цели дни ходели на лов в гората и за риба на реката, за да изхранят семейството, а бабата седяла в къщи с децата.

Веднъж тя седяла на прага, люлеела Хуркокана, а момиченцата си играели край нея. По едно време децата видели, че към юртата^[1] им се приближава злият великан Нурговул.

Той бил висок като дърво и имал незначайна сила. Убивал всяка птица, както лети, без да сбърка, толкова точно стрелял. Но Нурговул не обичал да работи. Свикнал бил други да работят за него.

Всички станове наоколо се боели от Нурговул. Той разорявал юртите, убивал момчетата, а момиченцата вземал да му работят.

Приближил се той до бабичката и запитал с груб глас:

— Какво люлееш? Момиченце или момченце?

Бабичката се уплашила, че Нурговул може да убие внучето и боязливо отвърнала:

— Момиченце. Внучка.

— Хубаво тогава — рекъл Нурговул. — Щом като е момиченце, нека поотрасне малко. Сетне ще я взема...

Нурговул грабнал двете момиченца и си отишъл. Бабичката заплакала, но нищо не могла да стори. Нямала сили нито да догони злия великан, нито да го надвие.

Върнали се в къщи майката и бащата и що да видят — дъщеричките им ги няма. Бабичката седи сама, люлее внучето и плаче. Бащата взел Хуркокана на ръце, вдигнал го и рекъл:

— Расти, Хуркокане, стани силен и смел. Като пораснеш — ще идеш да освободиш сестрите си.

Хуркокан израсъл силен и храбър. Толкова бил пъргав, че можел да се изплъзне от стрелата. Толкова бил смел, че не се боял от никакъв враг.

И ето че Хуркокан навършил седемнадесет години. Направил си лък и стрели и казал на родителите си:

— Ще ида да се бия с Нурговул, за да освободя сестрите си.

И тръгнал.

Тринадесет дена вървял Хуркокан през гората. На четиринадесетия чул зад дърветата звънчета. Излязъл на полянката и

там видял две девойки — товарят вързопи с месо. Хуркокан ги поздрави и запитал:

— Кой уби тези зверове?

— Злият великан Нурговул — отвърнали девойките.

— Вие да не сте негови дъщери? — повторно запитал Хуркокан.

— Не сме. Нурговул ни е отвлякъл от родния дом, когато сме били мънички, а пък сега ни кара да му работим.

Хуркокан се досетил, че тези девойки са родните му сестри и се зарадвал. Те нагостили брата си и рекли:

— Ако искаш да надвиеш Нурговул, иди при юртата му, той сега е у дома си.

Хуркокан се приближил до юртата на злия великан и свирнал. Но така свирнал, че гората се разтреперала. Нурговул погледнал навън и запитал:

— Кой се навърта тук? Хей, какво искаш?

— Аз съм Хуркокан. Дошъл съм да премеря силата си с тебе.

Нурговул се засмял:

— Хубаво, ще видим кой кого ще надвие!

Злият великан взел стрелите и лъка си, излязъл от юртата и застанал под едно дърво.

— Ти си по-млад, стреляй пръв! — рекъл той.

— Не — отвърнал Хуркокан, — ти стреляй. Ти си по-стар.

Нурговул взел великанския си лък и пуснал стрелата, но Хуркокан толкова пъргаво отскочил встрани, че стрелата не го засегнала дори с крайчеца си.

— А сега пази се, Нурговуле! — рекъл Хуркокан. — Не чакай милост от мене!

Прицелил се той и пуснал стрелата. Стрелата свирнала и се забила право в сърцето на великана. Нурговул паднал.

— Ти ме надви — казал той. — Вземи моя лък!

Хуркокан освободил всички, които злият разбойник държал в плен, раздал им Нурговуловите елени и се върнал у дома заедно със сестрите си.

Зарадвали се родителите му, зарадвали се и всички съседи, като узнали, че младият Хуркокан е победил злия великан.

И евенките избрали силния и храбър Хуркокан за свой вожд.

[1] Юрта — подвижно жилище у някои скитнически народи в Сибир, обикновено с конусообразна форма. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.